

der har tiltruffet sig mest Opmærksomhed, er utvivlsomt Bevillingen til Deltagelse i Udstillingen i Chicago. Efter at Udvalget enstemmig havde tiltraadt Forslaget, og efter at Ordføreren havde udtalt sig, var den nærmeste Grund for mig til at gaa ind paa at undersøge Spørgsmaalet om Industriforeningens Forhold til denne Bevilling eller rettere Forholdet mellem Staten og Industriforeningen. Der var ikke fremkommet noget, som kunde foranledige mig til at se lidt mere almindeligt paa Spørgsmaalet, om man burde udstille i Chicago eller ikke, og om man fra Statens Side burde støtte en Deltagelse herfra i denne Udstilling, idet dette Spørgsmaal slet ikke var rejst. Bevillingen var ikke bleven anfægtet fra nogen Side. Det er imidlertid senere slet, og endda i noget Omfang, og jeg anser mig nu for forpligtet til i alt Fald at gøre et Par almindelige Bemærkninger. Deltagelse i saadanne internationale Udstillinger har Betydning for enhver Nation, og naar et æret Medlem, der havde Ordet for lidt siden, stillede Spørgsmaalet saaledes, at det ogsaa i national Henseende har Interesse, om man deltager i en større international Udstilling, tror jeg, at han har fuldkommen Ret i at udtale sig saaledes. Naar der ellers er almindelig Deltagelse i en Udstilling som den i Chicago, naar der f. Eks. ogsaa er Tilslutning fra andre skandinaviske Lande — og de Herrer vide jo, at der foreligger Bevillinger i Sverige og Norge, hvor man ønsker at deltage — saa vilde det maasse være noget paafaldende, naar vi ikke vilde være med. Det er nu en almindelig Grund. Saa spørge ærede Medlemmer, om der kan ansøres noget, der kunde kaldes en Statsgrund. Jeg tror nok, man kan sige, at det er der ogsaa. Det ærede Medlem for Bælum (Bing), der talte saa meget om vort Flag, maa jo erindre, som ærede Medlemmer i det hele maa erindre, at vort Flag vajer ogsaa over vore bestindste Dø. Det kan ikke være de Herrer ubekendt, at disse i økonomisk Henseende ere ret nær knyttede til Nordamerika, og jeg kan tilføje, at de amerikanske Fristater hidtil have vist sig meget imødekommende imod disse Dø paa Toldomraadet, efter at den vel bekendte Bill er bleven gennemført i Nordamerika. Jeg mener derfor, at der ogsaa af den Grund kan være nogen Anledning for os til ikke at indtage en noget paafaldende Stilling ved at afholde os fra Deltagelse i Udstillingen i Chicago. Jeg tror altsaa, at der ogsaa fra almindelige Synspunkter vil være Føje til at vedtage en Bevilling dertil og med det Beløb, som

anses for nødvendigt, naar Deltagelsen skal komme i Stand. Dette om Sagen i dens Almindelighed.

Med Hensyn til det særlige Forhold til Industriforeningen, som har paataget sig Ordningen af denne Udstilling, gav den ærede Ordfører en Forklaring, der tilfredsstillede mig. Jeg tror, at det var rigtig fra min Side at fremsætte nogle Betæneligheder over for det stillede Underændringsforslag, særlig under det Synspunkt, at det blev nævnt, at ogsaa Kunst og Landbrug kunde falde ind under Bevillingen. Jeg benægter ikke, at inder for den Kramme, Bevillingen har, kunde der ogsaa blive Tale om deres Deltagelse, men jeg vil bemærke og gentage, at Industriforeningen kunde ikke blive eneraadig over, om en saadan Deltagelse skulde finde Sted eller ikke. Industriforeningen kan ikke give sig til at udstille Kunststager uden efter Samraad med Autoriteter, som ere kompetente til at tage Bestemmelse om, hvorvidt det kan ske paa passende Maade eller uden Ministerens Samtykke. Der kan ogsaa godt blive Spørgsmaal om Udstillingsgenstande, som tangere Landbruget, som ikke kunne siges at henhøre under Industrien alene eller under Landbruget alene, men derom maa andre have Ret til at tale med. Imidlertid, efter at den ærede Ordfører har forklaret det saaledes, at det nærmest har været hans Mening at vise en velvillig Opmærksomhed mod Industriforeningen, fordi den har taget sig af Sagen, har jeg ikke det mindste at indvende imod hans Udtalelse. Forholdet er det, at Ministerens Stilling til Bevillingen ændres ikke paa noget Punkt, den er forbeholdt paa den Maade, som jeg maatte finde Grund til loyalt at gennemføre den, og for saa vidt ere vi enige. Det ærede Medlem for Kalborg Amts 3dje Valgtres (Bing) nævnte, at Industriforeningens Begrundelse er svag eller underlig, jeg huster ikke Udtrykket (Bing: koltig) — naa koltig, idet Industriforeningen ganske rigtig i sin første Henvendelse nøjes med at sige, at her var noget, som pegede i den rigtige Retning. Men ser det ærede Medlem ikke, hvad der ligger bagved dette? Det er ikke Koltighed, men Forsigtighed. Industriforeningen skriver til Ministeriet og ønsker, at Ministeriet skal tage hele Sagens Gennemførelse i sin Haand, og giver det Raad til Ministeriet, at nu er det bedst, at vi ogsaa komme med, og at dette peger i den rigtige Retning. Man gør det i den Forventning, at man ikke skal blive ansvarlig paa den Maade, som Ministeriet senere har troet at burde søge Deltagelsen tilbagebragt. Men efter at Ministeriet saa har skrevet til Foreningen: Nej, vi kunne